

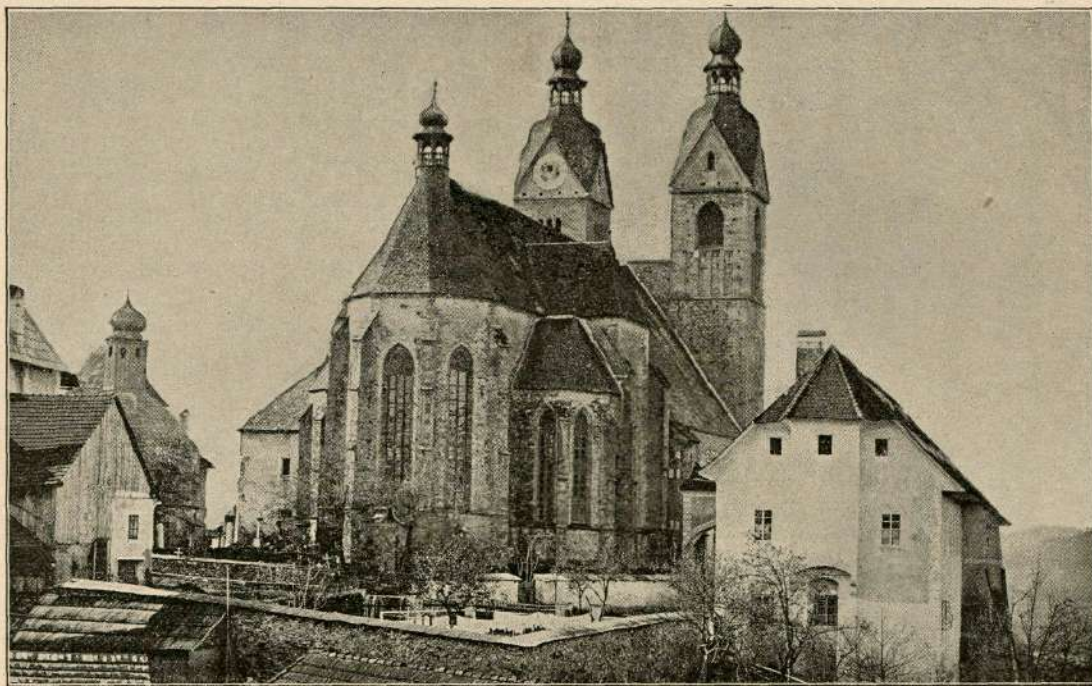
sta se nazaj, in veselo rezgetaje so hiteli konji proti Gospe Sveti. Tukaj sta izročila proštu zaklad in mu povedala, kako naročilo sta dobila v sanjah.

Ko vstopiš skozi glavna vrata, vidiš v tlaku vtisnjene stopinje kozjih parkljev. Odkod so te stopinje? Bajka pravi: Pred mnogimi leti je bivala v bližini mlada kmetica, ki se je bila zagledala v zalega mla-deniča. Vzeti je ni mogel, ker bila je prerevna. Prišlo ji je na misel, da bi ji mogel morda pomagati sam peklenšček. Neko noč ga je

Drugi ljudje pravijo, da je Mati Božja tod hodila s Kristusom, in vrag je zbežal pred njo.

O Modestovem oltarju pravijo ljudje, da se vedno bliže primika nasproti stoječemu raz-pelu, in kadar se združita, bo menda sodnji dan.

Take pravljice pripoveduje s strahom mamica, kadar privede sinčka v starodavni dom. Kdo ji očitaj prazno vero! Otroška pamet hoče imeti kaj za svojo domišljijo, in blagor narodu, čigar fantazija sanja o Ma-

Gospesvetska cerkev.

šla rotit. Dan pred poroko je prišlo dekle k izpovedi, a vrag je prišel za njo. Komaj mu je ušla v izpovednico in dobila odvezo, tako, da ji vrag ni več mogel škodovati. — Jezen je vrag zbežal in za spomin vtisnil parklje v tla.

V tlak vtisnjeni sled pa kaže v resnici sled pasje noge. Torej bi bil moral peklenšček imeti pasjo podobo.

Zraven pasjega sledu pa so različnove-like človeške stopinje, ki so se bile v mehko malto vtisnile, kajti tlak ni kamenit, marveč narejen iz ometa.

teri Božji, o malem Jezusu in o njegovih angelih. Take domišljije so brezdvomno blažje, kot druge, ob katerih se kratkočasi olikani svet v svojih romanih in glediških igrah.

L. 1669. je upepelil Gospo Sveto hud požar. Nastal je ogenj v mali vaški hišici, razširil se na stanovanja kanonikov, dekana in prošta, in užgala se je cerkvena streha s stolpoma vred. V hudem ognju so se raztopili zvonovi. Nove zvonove je ulil celovski zvonar l. 1670. za severni stolp, za južni stolp pa se je ulil velik zvon l. 1687. Zanj je podaril cesar Leopold I. trideset stotov